

Roheliste rattaretk uuris Tartumaa elu

Fotod:
Aivo Kärbo ja
Val Rajasaar

Taas kuulutas suve tulekut Roheliste rattaretk. Sedapuhku juba kümnes ja sihtpaigaks Tartumaa.

Kolme lapsega kolm päeva ratastel. Sepa-pere noorim retkeline oli vaid pooleteise kuu vanune.

Retke alguspaika Tabivere oli tol hommikul kogunenud lausa üüratu rahvahulk ja tundus, et neile kõigile jäävad Tartumaa teed küll kitsaks. Kuid oh ei, peagi vuras see ligikaudu 1200hingeline jalgratturite vägi matkarajal.

ESIMENE retkepäev oli teabest ja elamustest rikas. Sai näha Elistvere loomapargi asukaid ja lausa oma käega metssea Maša selgagi sügatud. Juba järgmisel ristmikul pakuti aga vutimune ja räägiti vutikasvatusest, metsavahel anti põhjalik ülevaade laanekuklaste elust ja nende kaitsealast. Sinna vahele mahtusid veel vanade autode näitus ja Kallaste linn oma punaste liivakobastega. Jõudnud laagris-

se, oli jäänud seljataha 66 kilomeetrit peaaesjalikult kruusateed ja ainus tunne, mis valdas, oli nälg. Kuid ka sellele sai hernesupi näol leevendus.

Teiseks päevaks olid sponsorid ilmataadile juba ohtralt tasunud ja päike säras lagipähe. Kuid sadul seevastu oli kivikõvaks muutunud ja juba selle vaatamisest hakkas nii valus, nii valus – aga sõitma pidi. Tee kulges mööda Peipsiäärseid külasid, siis suundus Kavastusse, kus kohalik meierei kostitas rattureid peale väikest talgutööd maitsva ja kosutava kohupiimaga.

Järgnevalt tuli ületada takistusriba "Ei saa üle Emajõe", mis tegelikult kujunes Kavastu parve taasavamiseks, Väägvere pasunakoor ees ja

ratturid järel. Laagripaigas Riidma talu maadel sai koos taluperenaisele tuleloitsu loetud ja peremehega metsameeste võistlust peetud. Linnamehed sattusid puude tegemisest nii hoogu, et enne ei lõpetanud, kui plats puhas ja puud riidas. Veel üks tants, piisake und ja juba hommik käes.

HOMMIKUNE üllataja holi potitais vett, mis öö jooksul olekut muutnud – nimelt tahkeks. Varustuse alalt oli parim valik neil, kel olid kaasas -15 kraadi kannatavad magamiskotid, sest selline on juba kord Eestimaa kevad.

Viimasel päeval toimus retkeliste vahel veel linnuteemaline viktoriin ja lauluvõistlus. Ja juba oligi käes see võimas

hetk, mil ratturite mass läbi Tartu linna Toomemäele suundus. Igatahes nüüd pidid ka autojuhid tõdema, et meid on palju. Lõpetuseks korraldajate sõnavõtt ja Tartu vaimu rahvani toov Jäääär.

Selline oli see 10. rattaretk. Oli ehk pigem matk kui varasemate aastate ideeline aktsioon. Kuid võibolla ei olegi enam seda, mille vastu üles astuda või on võitlusvaim raugenud, kes seda teab. Eks oli rattaretkelgi, nagu igal pool, ka neid, kes soovisid vaid ennast ja oma ratast eksponeerida, kuid õnneks polnud nad siiski valdavad. Oli üks igati kordalainud matkajärglane ja üks igale osalenule jäänud oma tunne ja mõte sest retkest.

Kristi Tammjärv

Emajõe ületamas. Väägvere Pasunakoori saatel tegi 100aastane Kavastu parv oma taasavamise esimesel tööpäeval 17 reisi.

Linnushow Ropka-lhaste luha ääres jagasid Toomas Jüriado ja Peep Veedla välja hulgaliselt Balsnacki, Morgan Foto, Eesti Ornitoloogiaühingu ja Looduse poolt välja pandud auhindu.

Pühapäeva pärastlõunal täitis Toomemägi ratastega.

Puhkehetki aitas sisustada ajakiri Loodus. ◀

